

[Finansministeren]

Så må man jo spørge sig selv, hvordan det skulle gå til. Hvad er det for redskaber, hvad er det for midler, fremskridtspartiet råder over til at få en sådan politik gennemført? Ja, man har et forslag om at nedskære lønnen i den private sektor med 5 pct. Det giver med en lønkvota på omkring de 50 en forbedring af omkostningsniveauet på ca. 2½ pct. At en så beskeden omkostningsreduktion skulle give beskæftigelse til ca. 400.000 mand ekstra i konkurrenceerhvervene – jeg tror oven i købet, det er i løbet af ½ års tid, fremskridtspartiet forestiller sig det, så vidt jeg husker – er jo ikke bare urigtigt og urealistisk, det er fuldstændig absurd. Hermed falder fremskridtspartiets påstand om, at man hurtigt kan fjerne betalingsbalanceunderskuddet gennem en øget afsætning til udlandet også fuldstændig sammen.

Hr. Palle Simonsen sagde, at det har været sagt mange gange, at vi skulle genskabe den økonomiske balance, og det kan jeg ikke være uenig i. Der er heller ingen tvivl om, at det vil blive sagt nogle gange endnu, for balanceproblemerne har en sådan størrelsesorden, at de kun kan klares i løbet af nogle få år og ikke fra det ene år til det andet. Jeg er glad for, at hr. Palle Simonsen også sluttede med at erkende det i sit indlæg.

Jeg finder det ikke rigtigt på nuværende tidspunkt at kommentere hr. Palle Simonsens spørgsmål om lønglidningen. Jeg vil blot minde hr. Palle Simonsen om, at det norske lønstop som sin forudsætning har en ganske overordentlig skrap prislovgivning, som hr. Palle Simonsen måske ville være knap så begejstret for.

Jeg kan være ganske enig med hr. Brusvang i, at fremskridtspartiets forespørgsel kommer som en hund i et spil kegler, men det er just fremskridtspartiets rolle, og derfor er der ikke noget overraskende for mig i det.

Hr. Brusvang havde en enkelt kritisk bemærkning vedrørende rederierhvervets forhold, og jeg vil gerne sige, at det forhold, at rederierhvervet har fået afslag på sin ansøgning, ikke betyder andet, end at regeringen naturligvis fortsat nøje følger udviklingen i dette erhverv.

Jeg må sige til hr. Ole Olsen, som han også selv var inde på det, at det nuværende renteniveau desværre er nødvendigt for at tilskynde til en tilstrækkelig privat låntagning i udlandet. En fortsat nedbringelse af beta-

lingsbalanceunderskuddet er derfor også en forudsætning for en sænkning af renteniveauet. Jeg synes nok, at hr. Ole Olsens indlæg giver anledning til at minde om de mange ordninger netop for konkurrenceerhvervene, som muliggør optagelse af lån til lavere rente. Jeg tænker her sidst på den kraftige udvidelse af K-låneordningen. Sandheden er jo, at der i virkeligheden føres en meget selektiv rentepolitik her i landet, sådan som hr. Ole Olsen efterlyste det.

Fru Grethe Philip spurgte om skøn for betalingsbalanceudviklingen i 1980 og 1981 med udgangspunkt i det økonomiske sekretariats forudsætninger. Det er klart, at beregninger herover må hvile på forudsætninger og skøn, som er meget usikre. Jeg tror ikke umiddelbart, efter det, jeg har kendskab til, at man med sikkerhed kan sige, som fru Grethe Philip var inde på det, at uændret konkurrenceevne betyder et stigende betalingsbalanceunderskud i 1980 og 1981, men formentlig bliver det et betalingsbalanceunderskud under de forudsætninger, som fru Grethe Philip selv præciserede, af nogenlunde samme størrelsesorden som i 1979.

Fru Grethe Philip nævnte flere elementer til en samlet økonomisk løsning, hvoraf nogle også indgår i vore overvejelser. Fru Grethe Philip nævnte således, at det var nødvendigt at forbedre taktreguleringen, ikke mindst af hensyn til de lavelønnede offentligt ansatte. Det er et synspunkt, jeg er ganske enig i, og derfor har regeringen også tilbudt de offentligt ansatte en væsentlig forhøjelse af taktreguleringens automatikdel.

Hr. Jens Møller nævnte som et meget væsentligt led i Q-planen, som regeringen burde overveje, at minimallønssystemet skulle afskaffes til fordel for et normallønssystem omfattende alle. Jeg skal ikke ved denne lejlighed gå nærmere ind på Q-planen og skal i og for sig heller ikke gå meget ind på de mange gode ting, der kan være at sige om minimallønssystemet, men jeg tager denne direkte henvendelse til regeringen op, fordi synspunktet underer mig meget, og jeg tror, at synspunktet er baseret på forudsætninger, som næppe længere holder stik.

Lønstigningen for minimal- og normallønnede set over en periode ligger nogenlunde på linje. Det er jo en almindelig antagelse, at de normallønnede får deres hovedsagelige lønstigning i form af overenskomstmæssige